

NAPSUGÁR 10

2005. OKTÓBER

GYERMEKIRODALMI LAP • XLIX. ÉVFOLYAM 564. SZÁM

Ugorj, cica, indulj már, a sok egér téged vár.

Én meg kihúzó magam,
elegánsan, finoman
átmegyek az udvaron,
tudom, hogy a puma, párduc,
a jaguár, s amit már tudsz:
a tigris is: rokonom!

Gyurkovics Tibor

Cicc, cicc...

Hiába vannak félelmetes rokonai, a macska a hízelgés, a gyöngédség és a játékoság jelképe. Dorombolva bújik gazdájához, naphosszat mosdatja, dédelgeti kicsinyeit, de tejfölös bajsza, békés szunyókálása ne tévesszen meg: valójában ragadozó, éjjeli vadász ökelme.

Őse a **núbiai vadmacska**. Házasítása 9000 éve folyik, s ma sem ért véget, hiszen hiába tenyésztettek ki 250 fajtát belőle, a macska félig-meddig még vadállat: őrzi szabadságát, vadászösztönét, ügyességét. A kutya a gazdától vár parancsot, ételt. A macska független, a jég hátán is megél.

Milyen babonák
fűződnek
a macskához?

párduchiúz

ocelot

tigris

Az ókori Egyiptomban a macskát isteni lénynek tekintették. Az égő házból legelsőnek mentették ki, ha elpusztult, bebalzsamozták, macskatemetőbe hantolták, és a ház népe a gyász jeléül leborotválta a szemöldökét. Macskafejű istennőjük, a kedves és

jótevő Bástet az öröm és vigaság megtestesítője volt. Tiszteletére évente dalos-táncos ünnepeket tartottak, templomokat emeltek. Ezekből számos macskamúmia és gyönyörű Bástet-szobor került elő.

A középkori Európáról fekete betűkkel írnak a macska-krónikák, hisz akkoriban a macskát a sátán követének, világító szemű kísértetnek, a megégett boszorkányok visszajáró lelkének tekintették, megátkozták, üldözték.

Mielőtt teljesen kipusztult volna, szerencsére rájöttek, hogy macskák nélkül az egerek és patkányok ellepik a városokat, falvakat, hajókat – hát tenyésztetni kezdték.

Hasznos egerészből dédelgetett kedvencé **Angliában** vált, Viktória királynő idején. Az első macskakiállítás 1871-ben Londonban tartották.

A cicás oldalak tetején futó szalagverset
Weöres Sándor írta.
Két sorvégi kérdést
kihagytunk, írjátok be
a pontok helyére.

Bajnok cica a díjaival

LÁSZLÓ NOÉMI

Egy macska viszontagságai

Talpraesett vagy?
Mi, cicák, mind
azok vagyunk.
Így csináljuk.

Utcasarkon, napsütötte kertben
puha talpon áll, s szeme se rebben.
Görbe háttal figyeli: mi moccan,
merre oldjon kereket, ha gond van.

Bokrok alól hunyorog az égre,
lecsap egy-két eltévedt verébre.
Teliholdkor háztetőkön mászkál,
ő sem jobb a Deákné vásznánál.

Néhanap, ha nem egeret kerget,
emlékezete Egyiptomig terjed,
küszöbön szundít, úgy ér álma véget:
múmia mellett, befáslizva ébred

vagy kalapos kuruzslók közé toppan:
fekete macska sötét középkorban,
végigsöpri egy cifra hölgy uszálya –
és ő a környék legbátrabb cicája!

Mozgékony kis fülem a leghal-
kabb neszre is hegyezem. Baj-
szom érzékeny antenna, ezzel ta-
pogatok, tájékozódok. Kész akro-
bata vagyok: farkammal egyensú-
lyozok, behúzható, éles karmaim-
mal kapaszkodom vagy támadok.
Fenem is eleget őket a fák tör-
zsén, a bútorokon. Puha talppár-
náimon nesztelenül lépkedek, és
síkos felületeken sem csúszom.
Hátsó lábam erős, izmos, nagyo-
kat tudok ugrani.

Játéknak látszik, de komoly tanulás.
Becserkészsem, elkapom, pofozom, beka-
pom. Pfuj, ez nem egér, csak gomolya.

Szemem visszaveri a legkisebb fényt
is, ezért kitűnően látok a sötétben.

Három hétig szoptatom, két
hónapig nevelem, gondozom
kicsinyeimet.
Gyakran mosda-
tom, ha elszök-
dösnek graban-
cuknál fogva visz-
szahozom őket.

Melyik lámpát
hívják macska-
szemnek?

Te hányszor mosdasz na-
ponta? Én érdes nyelvem-
mel hosszasan mosakodom,
fésülködöm. Azért vagyok
ilyen kényes-fényes.

KÉREM, NE ZAVARJANAK,
FÁRASZTÓ
ÉJSZAKÁM VOLT.

– Pfú, de büdös! – törölgeti anya a bűrt a cicus után. A macskák **szagnyommal** jelölik meg vadászterületüket. Ha közös csapáson járnak, azt pontos órarend szerint teszik: a szagnyomból olvassák ki, melyik cirmos mikor járt arra.

Ha a **lakásban** él, a cicának kosárra, párnára vagy puha rongyra van szüksége ágy gyanánt. Vécéje gyakran cserélt fűrészpórálom. Fésülni igen, mosni nem szabad, esetleg korpával bedörzsölni és kikefélni a bundáját. Naponta kétszer eszik, mindössze negyed kiló élelemre van szüksége.

Mihez ragaszkodik a macska? A házhoz vagy a gazdához?

Macskabeszéd: ha dühös, hátát begörbíti, szőrét borzolja, hogy nagyobbak tűnjék; ha fél, fejét, fülét, farkát behúzza lapul meg; ha jókedvű, fejét felemeli, fülét hegyezi, farkát diadalászlóként magasba tartja; ha boldog, elengedi magát, és lágyan dorombol.

LELKES MIKLÓS DICSEKVŐ CICUSKÁK

Három cica beszélgetett a málnabokor mögött:

– Engem úgy megbecsül a gazdasszonyom, hogy bárhová leheveredhetek a hálószobában, még a féltett díszpárnára is – mondta a fehér cica.

Hogy hívják a magyar népmese híres kandúriját, hát a francia Charles Perrault talpraesett macskáját?

Száz mesterségem van. Én vagyok a legügyesebb „légtornász-fáramász”, halász, vadász, madarász.

Keress ezen az oldalon kétféle macskakörmet.

Micsoda macskakaparás ez?!

– No, engem még jobban kényeztetnek – dicsekedett a fekete cica a szomszédból. – Gyakran behívják a kamrába, és amire rányávogok, azt máris elem teszik, majd jó étvágyat kívánnak.

– Ez mind semmi – vélte a feketecirmos szürke cica, a közismert kópé. – Engem múltkor, amiért olyan tisztára kinyaltam a tejfölösköcsögöt, a gazdasszony még egy seprűvel is meg akart ajándékozni. Tudjátok, milyen szerény vagyok! Mondtam neki: azt már nem is kérem, de olyan hálás volt nekem, hogy utánam dobta. Persze, otthagytam. Minek egy macskának cirokseprű?

Írd meg, mit jelent:
macskaméz
— ” — gyökér
— ” — asztal
— ” — ugrás
— ” — zene
— ” — kaparás
vasmacska
porcica
cicázik

kék brit macska

A macskákat szőrük hossza, színe, mintája, fejük formája, származásuk helye és különleges alkati jegyeik alapján sorolják 250 fajtába. Némelyik fajta több ezer éves, mások csupán pár évtizede jelentek meg úgy, hogy egy szokatlan külsejű macskát tenyészteni kezdtek rögzítve a természet tévedését. Így alakultak ki a lógó vagy görbe fülű, a farkatlan, a szinte lábatlan, a szörtelesen „szegény” macskafajok.

siámi macska

Igen népszerű, egyszínű, rövid szőrű fajta. Teste zömök, feje gömbölyű, bundája tömött. A kandúrnak tokája van.

A legrégebbi fajták egyike. Szívós, jó természetű, kecses testű, változatos színű fajta.

perzsamacska

Ragaszkodó, nyájas, ősi keleti fajta, nyúlánk teste, hosszú farka, ék alakú feje, nagy füle, testvégein sötétebb szőre van.

burma macska

Az előkelő, hosszú szőrű cicus elegáns sörényét nem könnyű ápolni.

Neve a török fővárost, Ankarát idézi. Bundája épp oly finom, selymes, mint az angóranyuszié.

angóramacska

A gyerekek türelmes játszótársa. Gazdája karjában izmait ellazítja, úgy lóg, mint a rongybaba.

Apja házimacska, anyja bengáli vadmacska. Bundája akár a párducé, de természete szelíd.

rongybabamacska

farkatlan Man-szigeti macska

Mivel izmos hátsó lába hosszabb a mellsőnél, jó ugató, és úgy ül, mint egy nyuszi. Fark nélkül vajon mivel egyensúlyoz szegény?

bengáli macska

Mintha egy mini leopárd lépegetne a konyhában. Épp az volt a tenyésztők célja, hogy előkelő afrikai rokonainak bundájába öltöztessék a cicust.

kaliforniai pettyes macska

DANYIIL HARMSZ

HÁROM MACSKA

Hazasiettem éppen,
lépkedtem emberül.
Látom: az útközépen
három kismacska ül.

– Gyertek, három barátom,
lakjatok énvelem!
Elfér ott mind a három!
Ott lesztek jó helyen!

Gyertek utánam gyorsan,
hozzám költözzetek!
Van krumpli, hagyma is van,
saláta meg retek.

– Dehogy megyünk, barátom!
Mit keressünk mi ott? –
Tovább ült mind a három,
és hátat fordított.

TORDON ÁKOS

KIFLIKANDÚR SZÜLETÉSE

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy *Macskabirodalom*. Annak a Macskabirodalomnak gyönyörű szép fővárosa: *Macskaládia*. A Hetvenhetedik utcában, annak is a hetedik sarkán volt a *Sütipék* kifliboltja. Reggeltől estig hosszú sor állt a pult előtt: sóskifliért, vajaskifliért, mákoskifliért; frissen sült, ropogósért.

A derék jó Sütipék fél percig a pult mögött állt, és kiszolgált, fél percig a pékműhelyben kiflit formált. Ment minden, akár a karikacsapás.

Egyszer, amint javában kiflit formált, *csoda történt*: a sóskifli izgett-mozgott, girbült-görbült, kerekedett, gömbölyödött – feje nőtt és farka lett, lába növekedett: *talpra ugrott, talpon termett!!!*

Sütipék nagyot ámul, nagyot bámult, mert amióta világ a világ, ilyen csodáról nem hallott. S most épp vele esett meg, hogy a lisztes, lágy tésztából kifli helyett *kandúr* lett!

És milyen helyes, milyen édes, kedves, bájos kicsi kandúrgyerek lett!

Sütipék nem volt rest, bölcsőt csinált egy szakajtóból a kis Kiflikandúrnak, és egy nagy táblát akasztott a boltajtó kilincsére: „*Váratlan családi esemény miatt bizonytalan ideig zárva.*”

– Pszt! Csendesen! Kifliből lett kiskandúrka alszik egy nagy szakajtóba’ idebenn, idebenn a kemence-melegben! – szólt hal-kan a zörgetőknek.

– Ó, bocsánat, most már értjük... – felelték a zörgetők, és odébbálltak. Kiflikandúr édesdeden aludt nappal, aludt éjjel, miközben szegény jó Sütipék le nem hunyta a szemét, s váltig törte a fejét azon, hogy miképpen lehetne megbízható cicadajka belőle. Barátait, ismerőseit, a Különleges Tudakozót is hiába hívta fel. Senki se tudta megmondani neki: miképpen kell egy kifliből lett kiskandúrt felnevelni.

Még *Cicónia* asszony, a szomszédos *tejfelszagüzlet* vezetőnöje se tudott semmi okosat ajánlani, bár 5x5-nél is több kiscicát nevelt fel.

Szerencsére Kiflikandúrnak egykettőre kinyílt a szeme. Tekintete tüstént a kiflipolcra esett. Két lábra állt, ágaskodott, és kiválasztotta a legpirosabbra és legropogósabbra sült sóskiflit. Jó étvággal elropogtatta... Azontúl Sütipék mindennap külön

Hegyen-völgyön által, járod-e?

sóskiflivel kedveskedett neki. Meg is nőtt harmadnapra akkora, hogy be se fért többé a szakajtóba.

– Örülök, hogy ilyen hamar felcseperedtél! – örvendezett Sütipék. – Holnap újra kinyitjuk a boltot. Te léssz pékműhelyem kisinasa!

Kiflikandúr örömeiben táncra perdült. De korai volt az öröm, mert az újdonsült kisas minden ténykedése balul ütött ki: úgy megrakta a tüzes kemencét, hogy a nagy hőség szétvetette az oldalát; a lisztet korpával keverte össze, és a dagasztóteknőbe annyi vizet öntött, hogy árvíz lett a pékműhelyben. Végül is elfogyott a derék pékmester türelme, és Kiflikandúrt a műhelyből a pult mögé parancsolta.

– Nagyszerű! – ujjongott Kiflikandúr. – Majd én teszem a kifliket a zacskóba!

Kiflikandúr híre egykettőre bejárta a várost! Mindenki látni akarta! Mindenki Sütipéknél akart vásárolni! Hogy ne legyen tülekedés, tolakodás, rendőrt vezényeltek Sütipék boltja elé.

Annyi volt a vásárló, hogy a teli polcok egykettőre üresek lettek, pedig Sütipék nyakra-főre hordta a legfrissebb sütetű kifliket a kemencéből. Kiflikandúr egyedül szolgálta ki a vevőket. De, mert kettőig se tudott számolni: marékszám és számolatlan adta a sok kiflit boldog-boldogtalannak. El is fogyott egykettőre a nagy készlet!

– Jaj, mit tettél, Kiflikandúr! Tönkretettél! – sopánkodott Sütipék, és megragadta a seprűt, hogy jól elfenekelje a haszonatlan kiskandúrt.

– Jaj, ne szidja, ne bántsa! – szaladt ki a lármára Cicónia aszszony a szomszédból. – Hogyan is tudna számolni szegényke, hiszen nem járt még iskolába! Sőt, még óvodába se járt!

– Az ám! – vakarta meg feje búbját a derék pék. – Holnap magam íratom be ökelmét.

Este Cicónia néni egy gyönyörű szép óvodástáskát hozott ajándékba Kiflikandúrnak, aki párna helyett arra hajtotta a fejét, s azt álmodta: felvirradt a másnap, és ő a gyönyörű szép táskával elindult a macskaóvodába.

LÁSZLÓFFY ALADÁR

REGGELI

Bemondták a rádióban,
hogy a kiscica okos.
Szuszogás egy marék hóban:
rózsaszín és harmatos

orrocskája nem szagolja,
fülecskéje most süket...

Talán álom-lakomára
hívták meg kisöccsüket

álom-utcán álom-macskák.

Tartják álom-háztetőn...

Egér nem jut minden este,
álom minden este jön.

Álom-vaj lehet a bajsán,
most ébred a kiscica.
Fehér mancsán álom-tejföl,
van mit nyalogatnia.

Közelében hagyhatod a
virsli-szagú reggelit –
még sohasem követett el
semmi bűnt ő reggel itt,
nem tehetett semmi rosszat:
álmában a cica jó.
Ablakokból utcahosszat
most mondja a rádió.

SZABÓ ZELMIRA rajzai

DANYIIL HARMSZ írásait RAB ZSUZSA fordította

A MACSKÁK ÓRE

Én aztán megjártam! Nem is tudom, mit csináljak. Mindent összekevertem. Nem tudok eligazodni.

Képzeljétek csak el: ór vagyok egy macskakiállításon. Amikor munkába álltam, adtak egy pár bőrkesztyűt, hogy össze ne karmolják a kezemet a macskák, és megmondták, mi a munkám: minden ketrecbe ültessek be egy macskát, s mindegyik macska nevét írjam rá a ketrecére.

– Rendben van – feleltem –, de hogy hívják a macskákat?

– Az ott, amelyik balra ül, Maska, mellette Miska, aztán Hamiska, ez meg itt Anka, ez Panka, ez Hanka, ez meg Csintalanka.

Ott maradtam a macskákkal, és azt gondoltam magamban: elszívok előbb egy pipa dohányt, majd aztán tessékem be őket a ketrecükbe. Szívom a pipámat, szívogatom, nézem a macskákat. Az egyik mosakszik, a másik a mennyezetet nézi, a harmadik körbesétál a szobában, a negyedik visít szörnyű hangon, kettő mérgesen fúj egymásra, egy meg a lábamhoz somfordál, és beleharap.

Nagyot ugrom, még a pipámat is elejtem.

– Ej, te fenevad! – kiáltom. – Tigris vagy te, nem is macska! Anka vagy? Panka vagy? Vagy talán Csintalanka vagy?

Akkor láttam csak, hogy én bizony összekevertem a macskákat. Fogalmam sincs róla, melyiket hogy hívják.

– Hé! – kiáltok. – Maska! Miska! Hamiska! Anka! Panka! Hanka! Csintalanka!

A macskák rám se hederítettek!

Akkor így hívogattam őket:

– Cic-cic-cic!

No, erre már felkapták a fejüket.

Mit csináljak?

A macskák mind a heten felugrottak az ablakpárkányra, hátat fordítottak nekem, és kíváncsian nézegettek ki az utcára.

Ott ülnek szép sorjában, de melyikük Csintalanka, és melyikük Hamiska? Sehogy sem tudtam eligazodni rajtuk. Azt gondoltam magamban: csak igen okos ember tudja kitalálni, melyiket hogy hívják.

A LEBEGŐ MACSKA

Szegény macskánk elvágta a lábát. Hogy segítsünk? Mit tegyünk?

Gyógyítsuk meg a fájós lábát: egypár léggömböt vegyünk!

Összegyűl a nép az utcán, bámulnak az emberek:

macskánk félig kövön lépked, félig léghajón lebeg!

Nézzétek meg jól ezt a képet, és mondjátok meg: melyik a Miska macska, melyik Maska, melyik Hamiska, melyik Anka, melyik Panka, melyik Hanka, s melyik Csintalanka?

**Annyit elárulunk róluk, hogy:
Ankának és Pankának ugyanannyi
szál bajsza van.**

**Miskának és Hankának is van,
mégpedig összesen tíz szál.**

**Hanka nem tűri, hogy masnit
kössenek rá.**

**Miska és Maska egymás mellett
szokott üldögelni.**

**Anka irigyli Csintalanka fehér
bundáját.**

**Panka Csintalanka és Maska között
foglal helyet.**

MÜLLER KATI rajzai

GIANNI RODARI

AZ EGÉRKE, AKI MACSKÁT EVETT

TÓTFALUSI ISTVÁN fordítása

Volt egyszer egy egérke, aki egész életét a könyvtárban töltötte. Egyszer felkerekedett, és meglátogatta szegény rokonait, akik egy konyhában éltek, és nem sokat tudtak a világról.

– Mit tudtok ti a világról? – mondta dölyfösen a szegény rokonoknak. – Fogadni mernék, hogy még olvasni sem tudtok.

– Milyen bölcs vagy és okos! – sóhajtották azok.

– Vagy például: ettetek már macskát? – folytatta a vendég.

– Te bölcs vagy és bátor – felelték illő bámulattal a szegény egérkék. – Tudod, mifelénk a macskák eszik meg az egeret.

– Mert olyan tudatlanok vagytok. Én bizony megettem már nem is egyet, és elhihetek neked, annyit sem mondtok, hogy nyekk!

– És milyen íze volt?

– Papír- meg tintaíze, ha jól emlékszem. De az nem tesz semmit. Hát kutyát ettetek-e?

– Már megbocsáss...

– Épp tegnap ettem egyet.

Farkaskutyát. Micsoda agyarakai voltak! De én bizony megettem, annyit se mondott, hogy mukk!

– És milyen íze volt?

– Papírizé, no. Hát elefántot? Azt ettetek már?

– De bölcs vagy és vakmerő – felelték az egérkék. – De mi még nem is láttunk elefántot: mihez hasonlít? A trappista sajthoz vagy az ementálihoz?

– Az elefánt az elefánthoz hasonlít, az csak természetes – felelte fölényesen a könyvtári egérke. – És ettetek már vizilovat meg hercegnőt meg karácsonyfát?

E pillanatban a macska, aki eddig egy láda mögött hallgatózott, rettenetes miákolással

rontott rájuk. A konyhai egérkék hanyatt-homlok menekültek likaikba, csak a könyvtári egérke maradt ott a meglepetéstől szinte szoborra merevedve. A macska nyakon csípte, és játszani kezdett vele.

– Te volnál az a híres egér, aki macskákat eszik?

– Bocsásson meg méltóságod – hebegte a szegény egér.

– Meg kell értenie... Mindig csak a könyvtárban élek...

– Értem, értem, csak a kékpüket eszed a könyvekből.

– De csak ritkán... és tetszik tudni... csak tanulmány céljából...

– Azt meghiszem. Én is nagyra becsülöm az irodalmat. De nem gondolod, hogy egy kissé a valóságot is tanulmányoznod kellett volna? Rájöhettél volna, hogy nem minden macska van papírból, és nem minden elefánt hagyja, hogy szétrágcsálják az egerek!

A bajba jutott kis egér szerencséjére a macska figyelme egy pillanatra elkalandozott, mert meglátott egy pókot mászni a falon. A könyvtári egérke két gyors szaltóval kerekelt oldott, és meg sem állt kedves könyveiig. A macska pedig kénytelen volt a pókkal beérni vacsorára.

SZÉKELY GÉZA rajzai

Ugorj, cica!

Kézimunka, majd izgalmas társasjáték. Készítsétek el a pohárcicát és minél több dugóegérkét. Az egerek fejüket összedugják az asztal közepén, farkukat a játékosok fogják. A cica egyik kezében a pohár, másik kezével dob: ha egyest vagy hatost, lecsap az egerekre, persze ha közben el nem rántották őket. Az el-

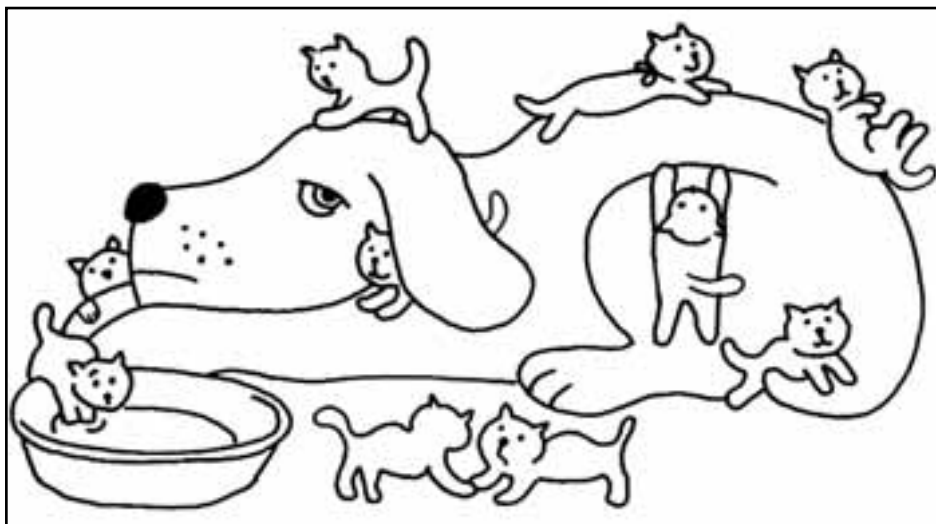
kapott egérke és a cicapohár gazdát cserél. Aki más dobásra is lecsap, vagy elrántja az egerét, egy körből kimarad. Ha a cica két egeret kap be, az egyik gyerek tartja a poharat, a másik dob.

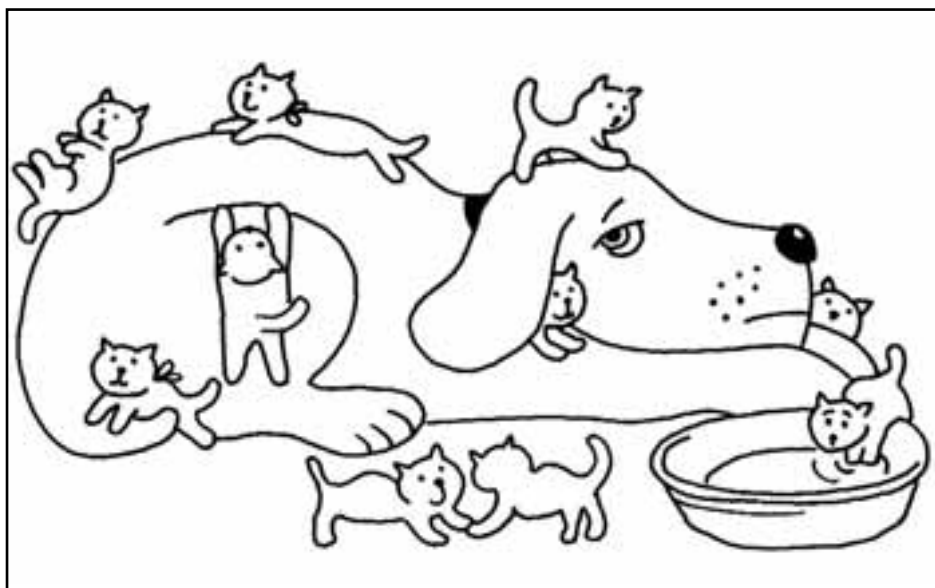
Van nekem egy kiskutyám,
Vörös, mint a róka.
Idegenre ráugat,
Ha kell, meg is fogja.

Szereti a vizet is,
Mégfürösztem néha,
Az erdőben elkószál,
Nevén hívom vissza.

Balázs Roland, Koltó

Nem egyformán szemtelenkék. Keresd meg a két rajz közötti 15 különbséget.

Délután kint hintáztam,
Tolvaj macskát megláttam.
Nekifogtam, gondolkodtam,
És csapdát állítottam.

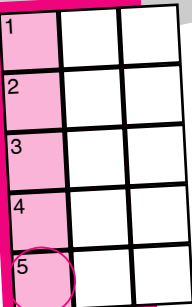
Amikor visszajövök,
Szemeim mit látnak!
Cici ül a csapdában.
Hát én mit csináljak?

Kieresztem Cicit,
Elteszem a csapdát,
És nem veszem elő,
Csak ha meglátom
A tolvaj macskát.

Koncz Eszter Tímea,
Kolozsvár

1 Csüdöm Tímea, Kolozsvár: ősszel egyre kevesebb van belőlük.

1. Ereinkben folyik 2. Becézett Imola 3. Ide-oda rángat 4. Becézett Ágnes 5. Vízpara

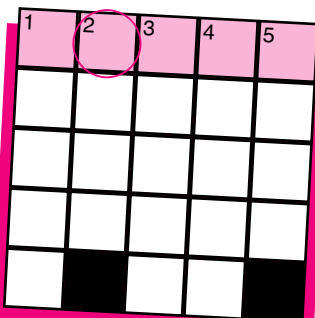
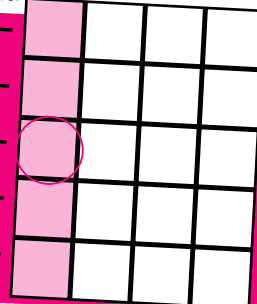

TALÁLD KI!

Fejtsd meg a rejtvényeket, majd olvasd sorba a bekarikázott betűket: egy őszi gyümölcs neve kerekedik ki belőlük. Kóstoltad már?

5 Papp Andrea, Kolozsvár: gyerekek kedvence – írd be a szavak ellentéteit!

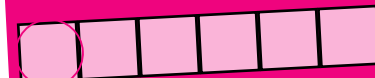
BAL –
ÜLŐ –
MAMA –
FÖLDRE –
ADJA –

2 Elekes Gyopár, Gyergyószentmiklós: szép rovar.

1. Pattogó játék 2. Százszor tíz 3. Pál párja 4. Az ember hűséges állattársa 5. Zseblámpába tesszük

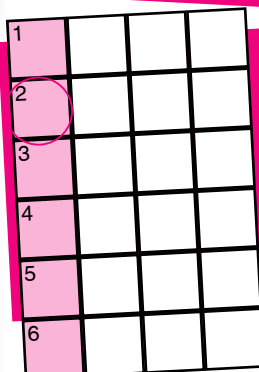
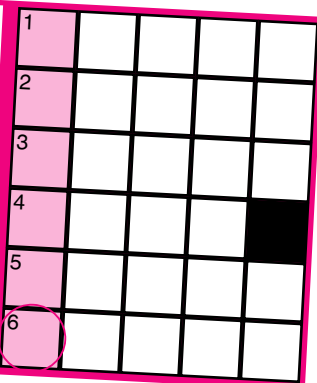
3 Bárdos Áron, Kolozsvár: rosszul érzi magát.

SZÉ

4 Sándor Szabolcs, Küküllőke-ményfalva: kedvenc évszakom.

1. Tyúk „készíti” 2. Értékes, sárga fém 3. Vasúton közlekedik 4. Becézett Alpár 5. Téli fejfedő 6. Rövid, nyári eső

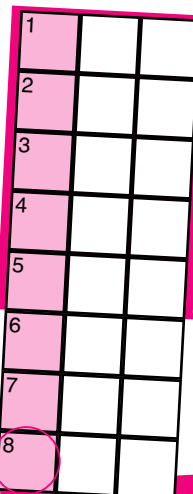
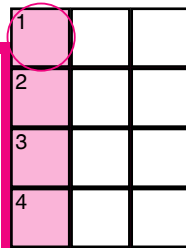

6 Kiss Ildikó, Gógán: kedves madár.

1. Becézett Ferenc 2. Nem arra 3. Macska 4. Kényelmes, lassú járás 5. Szükséges 6. Ellensége a macska

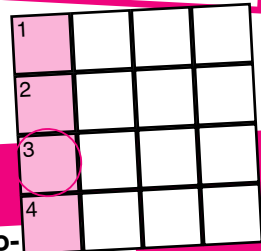
7 Pataki Edina Hortenzia, Székelyvaja: kedvenc évszakom.

1. Igen ellentéte 2. Angol helyeslés 3. Nem ül 4. Egér teszi

8 Gnándt Kitty Magdolna, Csomaköz: szívesen foglalkozom vele.

1. Börtönlakó 2. Becézett Eduárd 3. Lépeget 4. Zúz 5. Nem lát 6. Tizenkét hónapja 7. Tagadás 8. Angol igen

9 Nagy Gréta, Kolozsvár: kedvenc gyümölcsöm.

1. Zuhan 2. Mondat végére tesszük 3. Nem arra 4. Murok

Tréfás állatok

jóllakott elefánt – telefánt
kicsi róka – apróka
kövér foka – pufóka
táncoló kacsa – kacsacsacsa
méla bagoly – bambagoly
rokon majom – sógorilla
köszönő szamár – sziamár
kacagó hiéna – hihieána
mérgező medve – förmedve

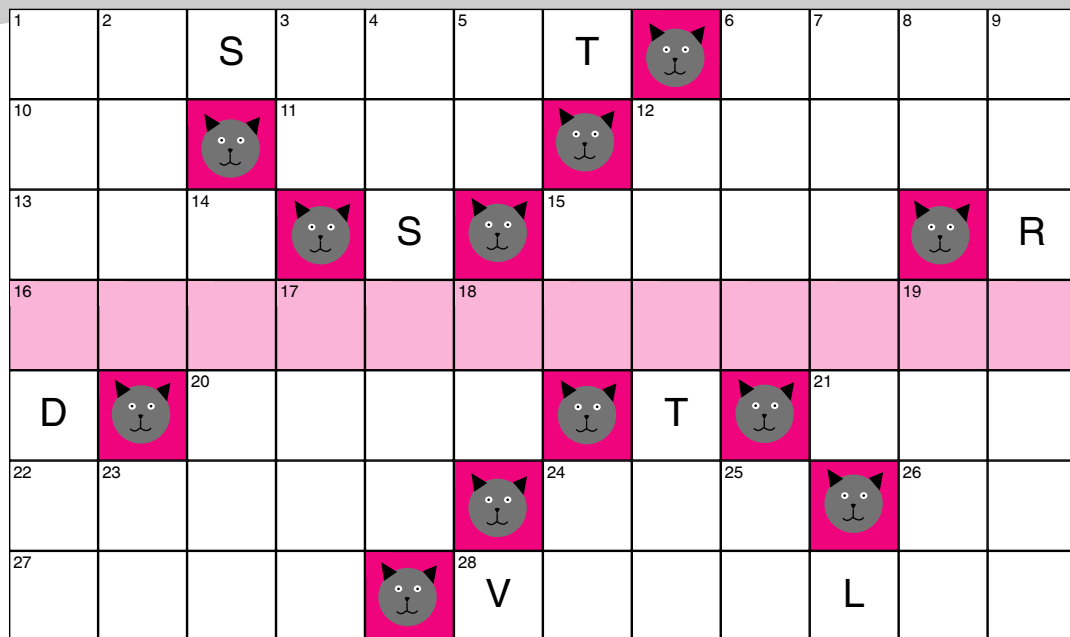
fél tucat tyúk – hattyúk
szép szamár – csacsinos
idős papagáj – nagypapagáj
leamaradt süni – késün
leintett mókus – mókuss!
álarcos róka – zorróka
török medve – mehemedve
kövár sas – hasas
jóllakott pillangó – telepke
hordozható tigris – hátigris

Találj ki te is hasonló, mulatságos állatneveket!

Beküldte Fülöp Gergely Norbert, Nagváraadról és Nagy Imola Bianka, Marosvásárhelyről

SZEPTEMBERI MEGFEJTÉSEK

1. könyv 2. hóember 3. számológép 4. autó 5. napszemüveg, fogkefe 6. tolltartó 7. kutya 8. alma 9. ceruza 10. kispárna, elemlámpa 11. csoki

REJTVÉNY-
PÁLYÁZAT

Mi az:
Felfele megy,
lefele áll,
Lefele megy,
felfele áll,
Kifele megy,
befelet áll,
Befelet megy,
kifelet áll...

A találos kérdés megfejtése egyben a rejtvényé is.
Küldd el a szerkesztőség címére, hogy részt vehess a sorsoláson!

a
Rejtvénykirály

VÍZSZINTES

1. Kópia
6. Sánc
10. Arad fele!
11. Házikó
12. Becézett Klára
13. Helyez
15. Kicsi László
16. A megfejtés
20. Kirakó közepe!
21. Tölgy angolul (OAK)
22. Nem alvás közben
24. Végtag

26. Pásztor Andor névjegye
27. Csuklód vége!
28. Hegylánc (VONULAT)

FÜGGŐLEGES

1. Osztáskor fordul elő
2. Villamos energia
3. Folt közepe!
4. Nem gyorsan
5. AAAAA!
6. Pálcavég!
7. A tetejére jegyző
8. Orsós Réka névjegye
9. Üzlet utcáról látható része
12. Török ruhadarab (KAFTÁN)
14. Egyiptom fővárosa (KAIRÓ)
15. Lapulni kezd!
17. Román hiszek
18. Kis Károly névjegye
19. Kerti szerszám
23. Bővül a szélein!
24. Háziállat
25. Bánat

HAHOTA

– Gyerekek – mondja a tanító néni –, ki tudja megmutatni, milyen hangot ad a tehén?

Feláll egy gyerek, és mondja:

- Múúú!
- Na és a malac?
- Röf-röf! – mondja egy másik gyerek.
- Hát az egér?
- Klik-klik! – kiabál be Peti.

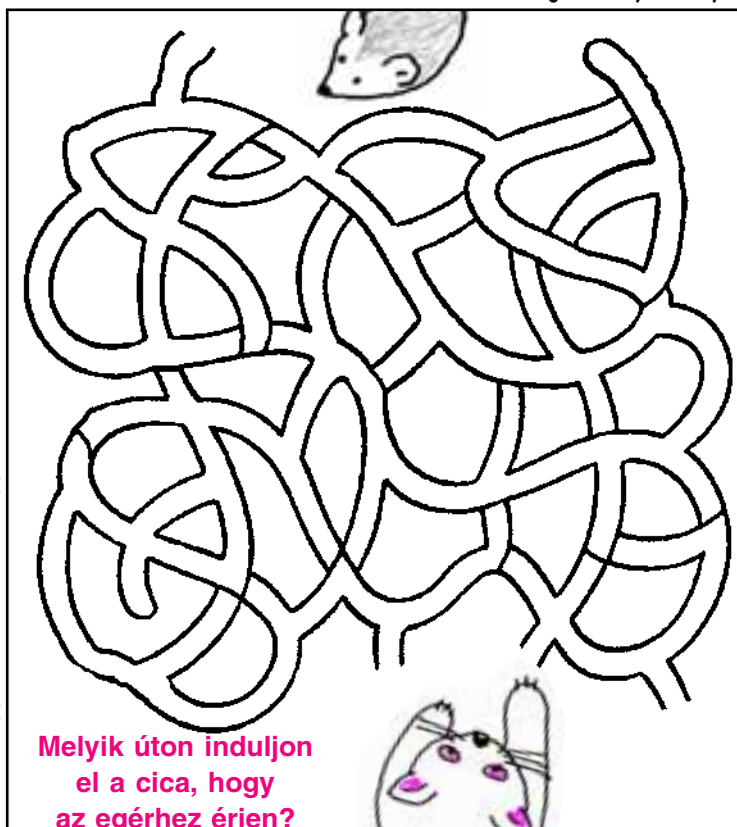
Az állatkertben az oroszlánok ketrece előtt áll Peti az apukájával.

– Mondd, apu, ha kettőnk közül valamelyikünket megeszi az oroszlán, akkor hányas busszal kell hazamennem?

– Miért hívod mind a három macskádat Mircinek?

– Hogy legalább egy idejöjjön, ha szólítom őket.

Melyik úton induljon
el a cica, hogy
az egérhez érjen?

BEJÖHETSZ, JÁTSZOM!

NE ZAVARJ, TANULOK!

Jó tanulást kíván Cirmos és a Napsugár.
Vágd ki, ragaszd kartonra, a vastag vonalak mentén
metszd be. Akaszd ki az ajtódra,
s csúsztasd a mancsába valamelyik üzenetet.

TESTVÉREK KUCKÓJA

Nekem van egy lánytestvérem, Izabella. Nagyon rossz, de szeretek vele játszani, mikor van időm. Párszor felbosszant, mert mindig piszkál a dolgaimhoz. Mindig elesik, ha megbotlik, de nem sír. Nagyon szeretem, és ő is szeret engem.

Mihály Elvira-Andrea, Ipp

Nagyon szeretem a testvéremet, Henriettát, és most sajnálom, mivel nyolcadikos, és sokat kell tanulnia. Azért így is sokat segít nekem, de nemcsak a tanulásban, hanem a mindennapi életben is. Szóval, nagyon jó, ha van egy nagy testvér. **Kása-Balogh Gergő, Szatmárnémeti**

Van nekem két testvérem, én vagyok a legkisebb. Ervin 11 éves, Rudika 9, együtt játszunk és veszekedünk. Néha

jól elvernek, de másképpen jó testvéreim nekem.

Mészáros Imre, Borzont

A testvérem, Kinguci 5 éves, óvodába jár. Szeret rajzolni, sokat tanul tőlem. Együtt játszunk, tanulunk. Ismeri a számokat, sok verset tud, románul is tud egy kicsit. Nagyon szeretem őt, ő is engem. Boldog vagyok, hogy ő a testvérem. **Jánó Tünde,**

Kézdiszentlélek

Angyal Nikolett, Nagyvárad

Az én testvérem Andreea, és nagyon szeretem. Jókat játszunk. Ha valamiért megszidom, megy anyuhoz árulkodni. Veszekszünk és aztán kibékülünk. Ha felnőtt, énekesnő szeretne lenni.

Tóth Renáta Borbála, Backamadaras

Nekem egy 6 éves öcsém van. Zalának hívják, és még óvodás. Nagyon örülök, hogy testvérem van, és nagyon szeretem. Néha vicces is szokott lenni. Sokat szoktam vele játszani. Játék közben megesik, hogy összeveszünk, de aztán kibékülünk. Együtt szoktunk rajzolni, színezzni és képeket nézegetni.

Kacsó Edina, Backamadaras

MASSUCAR

Itt születtem

Lőttél már kakast? Az apácai gyerekek elmesélik, ők hogyan teszik ezt, és főleg miért. Novemberben Apácára utazunk mind a húszezren. Szeretettel és kakassal várnak bennünket.

Visa magas dombok ölébe zárt falucska.

Református, ortodox és adventista templom áll a falu központjában. A református templom 1592-ben épült, 1802-ben újjáépítették.

A hajdani Teleky-kastélyban kultúrotthon, óvoda és iskola is működött, ma az összeomlás fenyegeti.

Falunkban még vannak nádfedeles házak.

Bádogozzák a visai templomot, Tizenhét lány hordja rá a bádogot. Tizenhét lány tizenhét szép legénnyel, Mindegyik a maga szeretőjével.

Visa Kolozsvártól 33 kilométerre, az Erdélyi-medence közepén magas dombok ölébe zárt, mezőségi falucska. Autóbuszjárat évek óta nincs.

Történelmi okmányok 1326-ban említik először. Ebben az időben a falu a Suky család birtoka volt Silva Visa Erdei néven.

Mátyás király 1468-ban elkobozta a lázadó Suky családtól, és Csopor Miklós erdélyi vajdának adta jutalmul a Ștefan moldvai vajdával vívott harcokért.

1717-ben a Széket elpusztító tatároktól a visaiakat megmentették az erdők, de az 1738-as pestisjárványnak 294 visai esett áldozatul.

A templom előtt az 1848-as szabadságharc egyik tisztjének emlékműve áll. A visai Kiss András 100 kilométert gyalogolt Csucsáig, hogy beállhasson Bem seregébe.

Holland támogatással épült, kitűnően felszerelt óvodánk van.

A 650 főnyi lakosság 90%-a magyar, 9%-a román és 1%-a roma. Zömük földműveléssel és állattenyésztéssel foglalkozik.

Az iskoláról a legtöbbet az öreg harang tudna mesélni. Hajdan minden reggel 7 órakor iskolába hívogatót, ma már csak a VIII. osztály búcsúztatóján szólal meg. Felirata:

Készült a visai állami elemi iskola részére 1911. évben.

Az iskoláról a legtöbbet az öreg harang tudna mesélni.

Táncsoportunk és szötteink a határon túl is ismertek, élő hagyományaival falunk a néprajzkutatók kincsesbányája.

Kultúrötthon hiányában az esküvői mulatságokat egy régi rak-tárhelyiségben tartjuk, amelynek falait 44 színes, gyapjúsöttes, cifra lepedő díszíti.

Régen a lányok a szöttes abroszokat, ágyterítőket ünnepnapokon „cifrásan” felvetették. Hétköznapi csak egy-egy terítőt használtak ágyon, asztalon.

A visai betlehemes játék szereplői csak fiúk.

Mi van a vetett ágyban? Szalmazsák (surgyé), váltakozva 3 rend fehér és 3 rend cifra lepedő, rá helyezik a pokrócokat és a „fundát” lepedőket, 9 nagy és 3 kicsi párnát. Ezek régen fehérek voltak, egyik végükön vagdalással. Ma a párnákat színes hímzés, a terítők szélét rojtkötő villán készült rojt díszíti.

Ma is élő népszokás a farsangi bál, a húsvéti locsolás, a konfirmáció, a lakodalmass felvonulás, a szüreti bál, a karácsonyi kántálás, az újév köszöntése. Egyedi a visai betlehemes játék. Szereplői csak fiúk.

A legnagyobb esemény a falu életében a 2-3 napig tartó „mírés”. Szent György napján összegyűjtik a juhokat, szombaton van a tejbemérés kupák szerint, vasárnap hajnalig tartó multság. Ilyenkor a falu apraja-nagyja a kíváncsi néprajzkutatókkal együtt – zuhogó esőben is – hajnalig ropja a táncot.

Szeretjük a falunkat, mert csodálatos, festői környezetben fekszik, és büszké vagyunk hagyományainkra. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Összeállította **Kiss Levente** VII. osztályos tanuló
Péter Ilona Margit tanító néni segítségével.

BITAY ÉVA

CIRÓKA-MARÓKA

– Nem adnám a kutyámat száz macskáért – simogatta meg Pajtás fejét Gazsi.

– Én meg nem adnám Cirókámat száz kutyáért – emelte az ölét Kati a macskáját. – Úgy szeretem, amikor otthonosan összegömbölyödik, és dorombol!

– Ha valaki megtámadna engem, Pajtás gondolkodás nélkül rávetné magát, nem törődne az életével. De neked a védelmedre kelne-e Ciróka?

– Há-á-á-át – bizonytalanodott el Kati.

– Házőrző kutyát ismerek, nem is egyet, de házőrző macskáról még nem hallottam. A kutya a gazdáját szereti, a macska csak magával törődik – lendült támadásba Gazsi.

– Cirókának nem is az a feladata, hogy a házat őrizze – vette védelmébe kedvencét Kati –, ő egeret fog. Az ókori egyiptomiak oly nagy becsben tartották a macskát, hogy ha elpusztult, bebalzsamozták, és a gazdájával együtt temették el.

– Jó sok egér lehetett azoknál az ókori egyiptomiaknál, hogy a macskát ilyen nagy becsben tartották – kuncogott Gazsi.

– Mit gondolsz, létezik kutya-macska barátság? – evezett békésebb vizekre Kati.

– Hát Pajtás és Ciróka jól megférnek egymással, de hogy barátok lennének, azt éppen

nem hinném. Kérdezzük meg Sokattud bácsitól, itt lakik a szomszédban.

– Kutya-macska barátság? – latolgatta elgondolkodva Sokattud. – Ha együtt nőnek fel, megszokják, és nem bántják egymást, de ez még nem barátság már csak azért sem, mert nem értik egymás beszédét.

– De hiszen az állatok nem tudnak beszélni! – ütköztek meg a gyerekek.

– Dehogynem! Beszélni mozdulatokkal is lehet. Ha a macska felemeli a mellső lábát, ez „macskául” azt jelenti, hogy *hordd el magad, amíg jól van dolgod, mert mindjárt karmolok*. Ha a kutya teszi ugyanezt – s erre nem is kell tanítani, sok kutya tudja magától is – az „kutyául” azt jelenti, hogy *kérlek, add ide vagy egyszerűen, gyere közelebb*. Na már most, képzeljétek el, a macska felemeli a mancsát, a kutya bizalmasan, farkát csóválva közeledik hozzá, mire a macska jól pofon vágja. A kutyának sem kell több: *na majd móresre tanítom a szemtelent!* – gondolja, és nekiront. A macska begörbíti a hátát, mérgesen fúj, s a következő pillanatban már fenn van az ág hegyén, a kutya pedig dühösen ugrálja körül a fát. *Gyere csak le, majd ellátom a bajodat!* Sok bonyodalom származhat abból, ha nem értjük egymás nyelvét – fejezte be mondókáját Sokattud.

KISKÓPÉ

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki

Mi a zsákbamacska?

Van nekem egy kiscicám,
Minden reggel vár reám,
Hogy adjak neki tejcskét,
Hadd nőjön egy kicsikét.

Zsigmond Edit, Középajta

Könyvmoly

A gondos moly finom falatokat gyűjt télire. **Halász Brigitta** Margittáról és **Lakatos Attila** Csíkmenaságról *Milne* megunhatatlan *Micimackó*-ját ajánlja, **Crișan Hunor** Gyergyószentmiklósról

A. Korpershoek-van Wendel de Joode *Az óceán ma* című könyvéből küld kóstolót minden fiúnak, aki szereti a kalózkodókat, tengeri csaták világát. A szilágycsehi **Kócsi Kinga** *Erich Kästner Május 35.*, a szilágypaniti **Vadas Henrietta** és a szalárdi **Kőrösi Tünde** *Harriet Beecher-Stowe Tamás bátya kunyhója* című regényét

Szólj, szám!

1. Mit jelent a **cirmos** szavunk?

2. Gyűjtsetek „**macskás**” közmondásokat.

3. Egészítsétek ki **d**-vel vagy **dd**-vel a következő felszólító módú igéket:

ve! vé! hi! szó! osz! fon! mon! te! lás! kül! vár! hoz!

**Havonta
3 díjat
sorsolunk ki**

Vágjátok ki, és ragasszátok nevetek mellé a gyűjtőlapra.

Fekete Katalin, Szászrégen

kínálja szeretettel a könyvéhes molyoknak.

Gyűjts szép, színes leveleket. Jó, ha még nem egészen szárazak. Újságpapír alatt vassd ki őket egy kicsit. Végül előtiszta, fehér, esetleg színes lapot, nézgesd, illesztgesd rajta a leveleket. Ha megvan az ötlet, ragaszd le őket, és filctollal, ceruzával egészítsd ki a művet. Végül küldd el nekem a szerkesztőség címére. A három leggysebbsnek könyvjutalmat küldök!

Papp Imola,
Szilágysomlyó

Mászat Művész

OKTÓBER

MACSKACICÓ

Magyar népmese

Felkarmolta vállam, látod-e?

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy király. Ennek a királynak volt három fia. Hát ezek a fiúk mind házasodnivalók voltak.

Az apjuk fellökött a levegőbe három pálcát, és azt mondta, kinek amerre esik a pálcája, arra kell menni nősülni.

A nagyobbik fiúnak a grófkisasszonyok felé hullott a pálcája, a középső fiúnak a bárókisasszonyok felé, a legkisebbik fiúé pedig egy sűrű erdő felé hullott. Búsult is nagyon, hogyan tud ő menyasszonyt kapni az erdőben.

Ahogy ment, mendegélt, talált egy kis macskacicot, az folyton nyávogott utána:

– Ne búsulj, én elmegyek tehozzád!

Mit volt mit tennie, a királyfi megígérte, hogy feleségül veszi a cicát.

Otthon az apjuk kérdezte sorra, hogy kinek milyen a menyasszonya. A legnagyobbik mondta, hogy az övé grófkisasszony, a közbelső mondta, hogy az övé bárókisasszony, a legkisebb azt mondta, hogy majd meglátják.

Na, akkor a király azt parancsolta, hogy menjen el minden vőlegény a menyasszonyához, és hozzon egy szép virágcsokrot.

A két nagyobbik fiú örömmel indult, de a kisebbik nagyon búsult.

A cicó már várta az erdő szélén.

– Édes mátkám, csak azt a szomorú arcodat ne látnám! Mondd meg, miért búsulsz? – kérdi.

– Hogyne búsulnék, mikor felséges királyapám azt parancsolta, hogy vigyünk a menyasszonyunktól egy virágcsokrot. Hát én téled hogy vigyek?

– Csak feküdj le, és aludj – mondta cicó.

Megkapart egy nagy odvas fát. Sok kis macskacicó jött elő. Egyik ezüstvirágot hozott, a másik aranyvirágot, a harmadik gyémántvirágot, s a cicómenyasszony csokorba kötötte.

A kicsi királyfi utolsónak ért haza. A király azt mondta, hogy az ő csokra a legszebb.

Kérdezték, ki a menyasszonya, de csak azt felelte, hogy majd meglátják.

Telt-múlt az idő, egy hét múlva újra azt parancsolta a király, hogy menjen mindenki a menyasszonyához, és hozzon egy kendőt.

Mentek a királyfiak, a két nagyobb örömmel, a kisebbik búsulva. Mikor odaért az erdő szélére, a cicó már várta. Azt mondja:

– Édes kicsi mátkám, csak azt a szomorú arcodat ne látnám. Mondd meg, miért búsulsz?

– Hogyne búsulnék, mikor most kendőt kell vigyek a menyasszonyomtól. Tudsz te szőni?

– Ne búsulj, csak feküdj le, és aludj.

Megint megkaparta az odvas fát, előjöttek a kis cicók. Egyik aranszálat, a másik ezüstszálat, a harmadik gyémántsálat hozott. A meny-

asszony megszötte a keszkenőt.

A király a két nagyobbik fiúnak azt mondta, hogy szép, szép a kendő, de a legkisebbé nagyon szép.

– Mondd meg: ki a menyasszonyod?

– Majd meglátjátok!

Nemsokára a király azt kérte, hogy most már hozza el mindenki a menyasszonyát. A két nagyobbik örvendezve ment a menyasszonyáért, de a legkisebb most már igazán nagyon búsult: hogyan vigye ő a macskacicot haza?

A macskacicó várta az erdőszélen, s mondta:

– Édes mátkám, csak azt a szomorú arcodat ne látnám! Mondd meg, miért búsulsz?

– Hogyne búsulnék, mikor felséges királyapám azt parancsolta, hogy vigyük haza a

menyasszonyunkat. Én téged, hogy vigyelek?

– Ne búsulj, csak feküdj le, és aludj!

A királyfi gyönyörű palotában ébredt fel. Szépséges királykisasszony cirógatta. Elmesélte, hogy ő az, akit macskacicó képében megkért, s ezzel feloldozta az átok alól.

– Macskacicó voltam, de te megkértél, és visszaváltoztam királykisasszonnyá.

Voltak ott a királyi palotában inasok, kocsisok, szobalányok, gyönyörű szép hintó, lovak. Beült a királyfi a királykisasszonnyal a hintóba, tizenkét ló húzta. Úgy mentek hazafelé. Oda-haza javában állott a lakodalom. Mit gondoltok, melyik menyasszony volt a legszebb?

Megtartották az ő lakodalmukat is. Incidától Boncidáig ért a vége. Itt a mese vége!

GÁRDONYI GÉZA

MICÓ

Azt mondja egy őszi napon az Andris gyerek:

– Kell-e kismacska?

– Hol vannak?

– Az istállónk padlásán.

Futva futottunk odáig.

Hát csakugyan ott mászkált egymáson a sok kismacska. Micó, az anyjuk közöttük ült, és nyalogatta hol az egyiket, hol a másikat. Milyen furcsán nézett ráink!

– Miau! Miau!

Mintha azt kérdezte volna, hogy: mi jó hozott bennünket? Aztán tovább mosdatta a gyermekeit, és halkán brugózott nekik. Mink az Andriszal csodálkozva néztük.

– Melyik kell? – kérdezte Andris.

– A vörös!

Mert csak egy volt vörös. A többi cirmos volt, mint az anyjuk.

Három nap múlva Andrisék háza meggyulladt. A lángok akkor csaptak föl, mikor én hazafelé mentem az iskolából.

A faluban nagy volt a szaladgálás, kiabálás. A harangot félreverték. Az emberek kannákkal, sajtárokka rohantak a tűzhöz. De a ház egy láng volt már akkor. Közel se lehetett menni.

A másik percben már az istálló tetejére is fölfutott a láng. Az udvar sarkán álltam az ut-

cán, a jajveszékelő asszonyok között.

Az istálló tetején az ajtó az udvar felől nyitva volt. Úgy szokott állni, hogy szabadon rakhassák be a szénát. Azon az ajtón egyszer csak megjelenik Micó. A szájában az egyik kölyke lögett.

Aggodalmas szemmel nézett széjjel. A kis kölyökmacska szétterpesztette a négy lábát, és az is lefelé nézett. Micó háttal ereszkedett le a falon. Letette a kölykét elé a földre.

Azután újra felszökött a falon, és megint megjelent egy kis kölykével. Azzal is lekúszott.

A láng akkor hirtelen elborította az egész tetőt. Recsegett, ropogott, pattogott a födél. A levegő szinte forrt az udvaron is. De Micó mégiscsak megint fölfutott a falra. Az ajtó akkor már nem is látszott. Micó keserves nyávogással ugrált ide-oda a lángok közt, a fal peremén. Aztán egyszer csak nagy szökemléssel beugrott a lepedő nagyságú, nagy, vörös lángok közé.

Vártuk, hogy előjön-e.

De nem jött elő többet.

1849. október 6-a. Az aradi várban 13 tábornok várja a halált. Mind hadverő hős, s most mind bátran, hősközhöz méltóan fogadják a gyalázatos halált, szívükben a szent hittel, hogy nincs vége a magyar nemzetnek, az ő sírjukon ki fog hajtani a szabadság rózsafája.

Hősként gondolok rájuk, példájuk előttem lebeg, hogy kövessem hazafiságukat, méltóságos és bátor viselkedésüket. **Lakatos Bianka Bíborka, Monó**

Stéfán Edina, Érmihályfalva

Szól a csengő: egy-kettő,
Vidáman indul el Ernő.
Olvasás, írás, számolás,
Tornászás, rajzolás, tanulás.
Csend van mindenütt,
Csendes az erdő,
Elment a gólya,
Maradt a felhő.

Szabó Zsolt, Marosvásárhely

Megjön az ősz,
Megkezdődik az iskola,
Minden gyermek
Örömmel megy oda.

Forika Izabella, Marosfő

Elkezdődnek a betakarítások, a búzavetések s az őszi szántások. Már rég megkezdődött az iskola, mely néha bős, mert újra itt van a levelező ősz. **Lakatos Csilla, Monó**

Az ősz a legjobb évszak, mert olyankor kezdődik az iskola. Ősszel az emberek szüretelnek, a szőlőből bort, kompót készítenek, vagy megeszik.

Az ősz a kedvenc évszakom!

Bencző Kinga, Szentegyháza

Kisvárosban kis iskola,
Ebbe járok már mióta.
Neve csak egy, Fogarassy,
Tanszerem egy hátizsáknál.

**Portik Emese,
Gyergyószentmiklós**

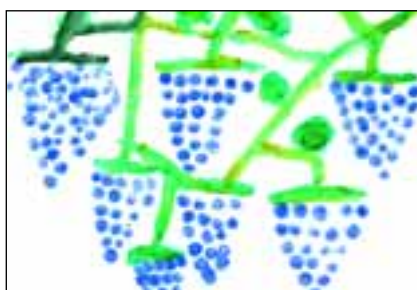
Józsa Kinga Brigitta, Hadad

Gyermekkorunk
szép otthona
ez a kicsi iskola.
Itt tanultam meg az á-t
és a matematikát.
Aki velünk tartott,
nem bánta meg soha,
itt tanultuk meg
a d-et s a t-et,
az emberek becsületét.

**Darvas Boróka,
Csíkmadéfalva**

Iskolába elindulok,
Megfogadom: jól tanulok.
Csendülnek a szép dalok,
Fiúk, lányok boldogok.

**Kecskés Katalin,
Csíkmenaság**

Bálint Zoltán, Ülke

Géczi Kriszta, Körösrév

Szól a csengő,
messze zengő!
Iskolába hív
a szeptember.

Gyere be, ne álldogálj,
mindjárt itt van a tanár!
Szedd elé a füzeted,
s olvasd fel a leckédet!

Foris Zsuzsika, Bácsfalu

**Eckstein-Kovács Ráhel,
Kolozsvár**

Iskolám, iskolám,
Drága iskolám,
Mennyi tudás száll itt rám!
Megtanítottál számolni,
olvasni
És gyöngybetűkkel írni.

Tanulás-játék, játék-tanulás,
Ez itt a cél, s nem más.
Közben növünk,
cseperedünk,
S nő a tudás is bennünk.

**Nisztor Renáta,
Csíkmadéfalva**

Megreccsen az ág,
Finom már a mák!
Elmúlt már a nyár,
Hozzuk vissza már!

Vajai Noémi,
Szászrégen

Molnár Csaba,
Balavásár

De jó lenne, ha falevél lehetnék! Szállhatnék a levegőben, ha fújna a szél. És hogyha ősszel lehullanék a fákról, akkor tavasszal újra nőnék. Felszednék min-

ket, faleveleket a gyerekek, és kiválogatnák azokat, amelyek nagyon tetszenek. Az iskolában vagy óvodában felragasztanának egy lapra, és különböző növényeket és állatokat csinálnának belőlünk. Hát ezért szeretnék én falevél lenni.

Kiss Krisztina, Szentegyháza

Eltelt a nyár,
Volt nagyvakáció,
Most október,
Majd szép
November,
Majd havas
Lesz a táj.
Mikor lesz még
Vakáció?

Gyalai Beatrice,
Nagybánya

Farkas Laura,
Hada

Elsuhant a nyár, akár egy sas-
már. Három hónap volt, de nekem
egy perc volt csupán. Hullámozó levélszőnyeg
borítja a tájat, mintha
átszótték volna, de nem
kezek szótték, hanem
valami más: a természet
ereje, a szél.

György Csaba Sándor,
Szamosardó

Koncz Kriszta,
Szatmárnémeti

Elment a fecske
és a gólya.
Lehullt a fákról
a sok levél,
A nap korán
pihenni tér.

Péter Tünde,
Szentegyháza

Balla Péter,
Szilágyperecsen

Megy a nyár,
Megy a nyár,
Megyen már.
Őszi szél fújdogál
Csendesen,
Átkarol kedvesen.
A reggelek hűvösek,
Amit nem nagyon
Szeretek.
A gyümölcsök beérnek,
Iskolába elmegyek.

Varga Anett, Szentjobb

Kassay Anna,
Kolozsvár

Lassan fújdogál az őszi szél, s
borzolja a fák színes leveleit, meg-
megrezzennek, s beborítják a földet,
és a levelekből levélszőnyeg lesz.

Balázsi Arabella,
Szatmárnémeti

E lapszám támogatói:

Címlap: Deák Zsófia, Csíkdánfalva

NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE
főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR.
A szerkesztőség postacíme: 401050 Cluj, Str. L. Rebreanu, Nr.58./28., C.P.137. Telefon/fax:
0264/541323. Megrendelhető a szerkesztőség címén. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro; A lapok
árát a következő bankszámlára várjuk: Cont RO14RNCB2200000005690001
B.C.R., SUC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR – EDITURA SRL. CUI: 210622 Készült a
kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában.
ISSN 1221-7751

Ára 1,5 lej

Kinek hol a helye?

Születésnapi bulin vagy családi ebéden eligazítja, és mosolyra is deríti a vendégeket a vidám ültetőkártya. A hátsó oldalra ragassz rajzlapot, kend be az egész felületet ragacssal, és szárítsd, nyomtasd simára. Ha már száraz, vágd ki a kártyákat, és vágd körül a fejeket. Írd rájuk a vendégek nevét. Hajtsd hátra az üres felületet. A körülvágott résznek nem szabad hátratűródnie! Állítsd a vendég terítéke mellé.

